

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jan Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **K. S.**, nar. X
v ČR bytem X
proti

žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
se sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 8. 2023 č. j. MSMT-20158/2023-2

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala dne 19. 4. 2023 u Magistrátu hl. města Prahy žádost o uznání platnosti zahraničního vysvědčení v České republice, které dokladuje získání vzdělání na Chersonském mnohoprofilovém gymnáziu č. 20 Boryse Lavreňova Chersonské městské rady v Ukrajině. Magistrát hl. města Prahy (dále jen správní orgán I. stupně) usnesením ze dne 15. 6. 2023 č. j. MHMP 1138161/2023 nařídil žalobkyni vykonání nostrifikační zkoušky. Odvolání, které žalobkyně proti tomuto usnesení podala, žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl a usnesení správního orgánu I. stupně o nařízení vykonání nostrifikační zkoušky potvrdil. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nezákonnost.
2. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně usnesením ze dne 15. 6. 2023 č. j. MHMP 1138161/2023 nařídil žalobkyni podle § 108 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb.,

o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „školský zákon“) a § 3 vyhlášky č. 12/2005 Sb., o podmínkách uznání rovnocennosti a nostrifikace vysvědčení vydaných zahraničními školami (dále jen „vyhláška č. 12/2005 Sb.“) vykonání nostrifikační zkoušky z předmětů Základy společenských věd, Zeměpis a Informační a komunikační technologie v plném rozsahu učebních dokumentů oboru vzdělání 79-41-K/41 Gymnázium, a to v Gymnáziu na adrese Praha 9, Českolipská 373, s tím, že nostrifikační zkouška musí být vykonána v termínu od 28. 8. 2023 do 31. 10. 2023. V odůvodnění usnesení správní orgán I. stupně uvedl, že po posouzení žalobkyní předložených dokladů zjistil, že nejbližší odpovídajícím oborem středního vzdělání v ČR je obor vzdělání 79-41-K/41 Gymnázium. Obsah a rozsah oboru vzdělání absolvovaného žalobkyní v zahraniční škole se však ve srovnání s oborem vzdělání 79-41-K/41 Gymnázium zčásti odlišuje. Celková hodinová dotace studia absolvovaného žalobkyní dosahuje méně než 62 % hodinové dotace odpovídající oboru vzdělání v ČR. Proto u výše uvedených předmětů, u kterých správní orgán zjistil rozdíl v rozsahu vzdělávání, jímž může být dotčen i obsah vzdělávání, nařídil žalobkyni vykonání nostrifikační zkoušky. Dodal, že vydání rozhodnutí o uznání platnosti zahraničního vysvědčení v ČR je podmíněno (úspěšným) vykonáním této zkoušky.

3. V napadeném rozhodnutí, jímž zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil usnesení správního orgánu I. stupně, žalovaný předně konstatoval, že žalobkyně získala zahraniční vysvědčení dokladující získání příslušného stupně vzdělání v Ukrajině, se kterou není Česká republika vázána mezinárodní smlouvou o uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání. Správní orgán I. stupně proto v řízení o žádosti žalobkyně postupoval podle § 108 odst. 1 písm. b) školského zákona. O nařízení vykonání nostrifikační zkoušky žalobkyni rozhodl v souladu s § 108 odst. 5 školského zákona poté, co správně porovnal obsah a rozsah žalobkyní absolvovaného vzdělávání s požadavky Rámcového vzdělávacího programu pro gymnázia (dále jen „RVPG“). U předmětů, z nichž byla nařízeno žalobkyni vykonání nostrifikační zkoušky, byl zjištěn podstatný rozdíl v hodinové dotaci. V případě vzdělání absolvovaného žalobkyní v zahraniční škole dosahuje hodinová dotace u předmětu Základy společenských věd méně než 32 %, u předmětu Zeměpis méně než 20 % a u předmětu Informační a komunikační technologie méně než 34 % hodinové dotace odpovídajícího oboru vzdělání v ČR. K námitce žalobkyně, že tyto předměty nespadají do oblasti jejího zájmu, žalovaný uvedl, že správní orgány nemohou zohlednit subjektivní zájmy žalobkyně, neboť nostrifikační zkouška je nástrojem k ověření skutečnosti, zda lze vzdělání absolventa zahraniční školy uznat za adekvátní vzdělání poskytovanému v českém vzdělávacím systému. Školský zákon neopravňuje správní orgán k zohlednění jiných skutečností než obsahu a rozsahu vzdělávání absolvovaného v zahraniční škole. Žádosti žalobkyně o „výměnu“ předmětů k nostrifikační zkoušce (žalobkyně v odvolání požádala o to, aby mohla nostrifikační zkoušku konat z předmětů Matematika, Anglický jazyk a Biologie) není možné vyhovět, neboť nostrifikační zkoušku správní orgán žalobkyni nařídil na základě odborného posouzení ve smyslu § 108 odst. 5 školského zákona a vykonání nostrifikační zkoušky určil z těch předmětů, které vyplynuly ze zmíněného posouzení.
4. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně nejprve zrekapitulovala dosavadní průběh řízení a poté namítla, že správní orgán I. stupně nesprávně porovnal program výuky v jejím domovském gymnáziu s tuzemským vzdělávacím programem 79-41-K/41 Gymnázium. Nevzal totiž v potaz povinné domácí úkoly, které měly na třetím stupni

střední školy zásadní rozsah a byly započítány jako součást výuky. Tyto domácí úkoly byly zadávány průměrně na dvě hodiny týdně v souladu se závazným doporučením Ministerstva zdravotnictví Ukrajiny. K uvedenému připojila žalobkyně odkaz na webovou stránku Ministerstva zdravotnictví Ukrajiny.

5. Žalobkyně se domnívá, že nařízením vykonání nostrifikační zkoušky z předmětů Základy společenských věd, Zeměpis a Informační a komunikační technologie došlo k porušení jejího základního práva na vzdělání a na přístup k odbornému a dalšímu vzdělání ve smyslu článku 14 Listiny základních práv a svobod, protože rozdíly u zkoušek (míněno zřejmě předmětů), které spadají do oboru žalobkyně, nebyly stanoveny a uvedeny v odůvodnění rozhodnutí. Žalobkyně je toho názoru, že srovnání programu výuky na střední škole v Ukrajině a střední škole v České republice je činěno za účelem možnosti studia určitého oboru na vysoké škole. Jelikož bylo žalobkyni odepřeno srovnání těch předmětů, kterými se ve svém oboru zabývá, považuje takové posouzení za diskriminační.
6. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, popř. aby ji odmítl pro některou z kompetenčních výluk podle § 70 s.r.s. Ve vyjádření k žalobě konstatoval, že postup správního orgánu I. stupně byl výsledkem odborného srovnání předložených podkladů o studiu žalobkyně na Ukrajině s nejbližším oborem vzdělávání v ČR, tj. programem 79-41-K/41 Gymnázium. Žalovaný následně rekapituloval argumentaci obsaženou v rozhodnutích správních orgánů obou stupňů. K žalobní námitce ohledně nezohlednění domácích úkolů uvedl, že se jedná o novotu, která nebyla dříve v řízení uplatněna a navíc nebyla ani řádně prokázána, jelikož odkaz na webovou stránku Ministerstva zdravotnictví Ukrajiny nelze považovat za dostačující důkaz. Dle žalovaného nejsou domácí úkoly srovnatelné s osobní účastí na výuce s ohledem na absenci okamžité zpětné vazby od vyučujících. K namítané diskriminaci pak žalovaný poznamenal, že předměty, z nichž bylo žalobkyni nařízeno vykonání nostrifikační zkoušky, byly vybrány na základě srovnání rozsahu hodinových dotací, přičemž vybrány byly ty, u nichž zjištěný poměr dosahoval nejnižších hodnot. Nemůže se tak jednat o diskriminaci, jelikož jiný postup by představoval svévoli.
7. V replice žalobkyně nově argumentovala tím, že podmínkou nařízení nostrifikační zkoušky ve smyslu § 108 odst. 5 školského zákona je současné zjištění odlišností jak v rozsahu, tak v obsahu zahraničního vzdělání. V obsahu vzdělání však žalovaný (resp. před ním správní orgán I. stupně) žádné odlišnosti nezjistil, a proto nebyly v daném případě splněny zákonné podmínky pro nařízení vykonání nostrifikační zkoušky z dotčených vyučovacích předmětů. Žalobkyně sdělila v řízení před správním orgánem I. stupně, že předměty, ze kterých jí bylo nařízeno vykonání nostrifikační zkoušky, nespádají do oboru vzdělávání, který si zvolila. Správní orgány obou stupňů k této závažné skutečnosti nijak nepřihlédly. Přitom vůbec nemusely vůči žalobkyni volit extrémní a nejtvrďší postup, jímž byla porušena její základní práva a svobody. V podstatě jediným účelem uznání rovnocennosti zahraničního dokladu o středoškolském vzdělání je následné studium žadatele na vysoké škole; k jinému účelu není podle žalobkyně nostrifikace zahraničního středoškolského vzdělání vyžadována. Správní orgány obou stupňů měly vzít tento neodmyslitelný kontext uznání rovnocennosti zahraničního dokladu v potaz a měly stanovit (předměty nostrifikační) zkoušky s přihlédnutím ke zvolenému oboru studia žalobkyně.

8. V duplice žalovaný vyjádřil nesouhlas s tvrzením žalobkyně, že podmínkou pro nařízení vykonání nostrifikační zkoušky je současné zjištění odlišností v rozsahu i obsahu vzdělávání absolvovaného žalobkyní na Ukrajině. Tento názor žalobkyně se dle žalovaného opírá o prostý jazykový výklad § 108 odst. 5 školského zákona, který opomíjí smysl a účel tohoto ustanovení. Žalovaný má za to, že smysl a účel § 108 odst. 5 školského zákona je nutno vykládat tak, že pro nařízení vykonání nostrifikační zkoušky postačí i částečná odlišnost pouze v jednom z aspektů vzdělávání absolvovaného v zahraničí, tj. částečná odlišnost jen v rozsahu nebo jen v obsahu takového vzdělávání. Žalovaný se též neztotožnil s tvrzením žalobkyně, že jediným účelem rozhodnutí o nostrifikaci je umožnění následného studia na vysoké škole, kterou si žalobkyně zvolila. Případné rozhodnutí o nostrifikaci by žalobkyni umožnilo studium na veškerých vysokých školách v České republice a rovněž přístup k některým regulovaným povoláním, k jejichž výkonu je nezbytné získat střední vzdělání s maturitní zkouškou. Závěrem žalovaný doplnil, že rozhodnutím ze dne 7. 3. 2024 č. j. MSMT-255/2024-4 zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 7. 12. 2023, sp. zn. S-MHMP 820196/2023, č. j. MHMP 2557774/2023, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o nostrifikaci zahraničního vzdělání absolvovaného na Ukrajině.
9. Soud při rozhodování o žalobě vycházel zejména z následující právní úpravy:
10. Podle § 108 odst. 1 školského zákona (ve znění účinném od 1. 10. 2020) absolvent zahraniční školy, který získal doklad o dosažení základního, středního nebo vyššího odborného vzdělání (dále jen „zahraniční vysvědčení“), může požádat krajský úřad příslušný podle místa trvalého pobytu žadatele, v případě cizince podle místa pobytu, o
- a) vydání osvědčení o uznání rovnocennosti zahraničního vysvědčení v České republice, nebo
 - b) rozhodnutí o uznání platnosti zahraničního vysvědčení v České republice (dále jen „nostrifikace“).
- Nelze-li místní příslušnost krajského úřadu určit podle věty první, řídí se místem podání žádosti.
11. Podle § 108 odst. 2 školského zákona osvědčení o uznání rovnocennosti zahraničního vysvědčení v České republice vydá na základě žádosti, obsahující v příloze originál zahraničního vysvědčení nebo jeho úředně ověřenou kopii, krajský úřad v případech, kdy je Česká republika na základě svých mezinárodních závazků zavázána dané zahraniční vysvědčení uznat za rovnocenné s dokladem o vzdělání vydaným v České republice. Pokud ze zahraničního vysvědčení není patrný obsah a rozsah vyučovaných předmětů, předloží žadatel také rámcový obsah vzdělávání v oboru, v němž dosažené vzdělávání získal.
12. Podle § 108 odst. 3 školského zákona pokud Česká republika není vázána mezinárodní smlouvou uznat dané zahraniční vysvědčení za rovnocenné s dokladem o vzdělání vydaným v České republice, krajský úřad rozhoduje o nostrifikaci na základě žádosti obsahující v příloze
- a) originál zahraničního vysvědčení nebo jeho úředně ověřenou kopii,
 - b) doklad o obsahu a rozsahu vzdělávání absolvovaného v zahraniční škole,

125/2023

c) doklad o skutečnosti, že škola je uznána státem, podle jehož právního řádu bylo zahraniční vysvědčení vydáno, za součást jeho vzdělávací soustavy, pokud ze zahraničního vysvědčení tato skutečnost nevyplývá.

13. Podle § 108 odst. 5 školského zákona v případě, že krajský úřad v rámci řízení o nostrifikaci zjistí, že obsah a rozsah vzdělávání absolvovaného v zahraniční škole se v porovnání se vzděláváním podle obdobného rámcového vzdělávacího programu v České republice podstatně odlišuje, žádost zamítne. V případě, že se obsah a rozsah vzdělávání v zahraniční škole odlišuje zčásti nebo žadatel nemůže splnit požadavky uvedené v odstavci 3 písm. b) nebo v odstavci 4, nařídí krajský úřad usnesením nostrifikační zkoušku; od vydání usnesení do termínu stanoveného pro konání nostrifikační zkoušky neběží lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci. Krajský úřad žádost o nostrifikaci zamítne také v případě, že žadatel nevykoná nostrifikační zkoušku úspěšně. Žadatel, který není státním občanem České republiky, nebo získal vzdělání ve škole mimo území České republiky, nekoná nostrifikační zkoušku z předmětu český jazyk a literatura.
14. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 12/2005 Sb., nostrifikační zkouškou se ověřuje, zda znalosti a dovednosti žadatele odpovídají cílům a obsahu vzdělávání podle příslušného vzdělávacího programu. Součástí nostrifikační zkoušky může být praktická zkouška. Nostrifikační zkouška se koná zpravidla v českém jazyce; v jiném jazyce se po dohodě žadatele s krajským úřadem může nostrifikační zkouška konat, pokud tím nebude dotčen účel zkoušky.
15. Podle § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
16. Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Mezi stranami není sporu o tom, že Česká republika není s Ukrajinou vázána mezinárodní smlouvou o uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání, takže v dané věci bylo nutno vést řízení o vydání rozhodnutí o uznání platnosti žalobkyní předloženého zahraničního vysvědčení v České republice, tj. nostrifikační řízení podle § 108 odst. 1 písm. b) školského zákona.
18. Účelem nostrifikačního řízení je posoudit, zda vzdělání získané v zahraničí žadatelem o nostrifikaci je v zásadě srovnatelné se standardem vzdělání, který je možné získat úspěšným absolvováním obdobného vzdělávacího programu v České republice. Obsah a rozsah vzdělávání absolvovaného žadatelem o nostrifikaci v zahraniční škole, musí být porovnán se vzděláváním podle obdobného rámcového vzdělávacího programu v České republice jako celek. Soud na tomto místě na okraj dodává, že žalobkyně ničím nezpochybnila, že nejbližší odpovídajícím oborem středního vzdělání v ČR je právě obor vzdělání 79-41-K/41 Gymnázium.
19. Z logiky věci plyne, že pokud má být v České republice uznána platnost zahraničního vysvědčení žalobkyně dokládajícího absolvování středoškolského studia na konkrétním gymnáziu v Ukrajině, mělo by toto studium žalobkyni umožnit získání v zásadě stejných

vědomostí, jaké lze v České republice získat studiem vzdělávacího programu 79-41-K/41 Gymnázium, tedy vědomostí ze stejných předmětů, jaké se studují v rámci vzdělávacího programu 79-41-K/41 Gymnázium, a ve stejném rozsahu. Mezi tyto předměty patří i Základy společenských věd, Zeměpis a Informační a komunikační technologie. Správní orgán I. stupně nikterak nepochybil, jestliže nařídil žalobkyni vykonání nostrifikační zkoušky z těchto předmětů poté, co shledal, že právě u nich existuje v porovnávaných vzdělávacích programech významný rozdíl v hodinových dotacích v neprospěch středoškolského studia žalobkyně na konkrétním gymnáziu v Ukrajině. V případě Základů společenských věd dotace hodin na škole žalobkyně činila 87,5 hodin (v České republice 276 hodin), u předmětu Geografie (Zeměpis) dotace hodin na škole žalobkyně činila 52,5 hodin (v České republice 276 hodin) a u předmětu Informační a komunikační technologie dotace hodin na škole žalobkyně činila 70 hodin (v České republice 212 hodin). Tento nezanedbatelný rozdíl v rozsahu vzdělávání absolvovaného žalobkyní v zahraniční škole v porovnání se vzděláváním podle RVPG je dostatečným důvodem pro nařízení nostrifikační zkoušky žalobkyni podle § 108 odst. 5 školského zákona, neboť je zcela na místě prostřednictvím nostrifikační zkoušky ověřit, zda znalosti žalobkyně z těchto předmětů odpovídají cílům a obsahu vzdělávání podle RVPG (§ 3 odst. 1 vyhlášky č. 12/2005 Sb.).

20. Soud neshledal opodstatněnou námitku, v níž žalobkyně vytýká správním orgánům obou stupňů nezohlednění domácích úkolů, které podle ní měly být započítány jako součást výuky. Z ustanovení § 108 odst. 3 školského zákona jednoznačně plyne, že krajský úřad rozhoduje o nostrifikaci *na základě žádosti a jejích příloh*, které jsou taxativně vymezeny pod písmeny a), b) a c) zmíněného ustanovení, nikoliv na základě odlišných tvrzení samotného žadatele. Žalobkyně obligatorní přílohy žádosti včetně dokladu o obsahu a rozsahu vzdělávání absolvovaného v zahraniční škole správnímu orgánu předložila a správní orgán z nich při rozhodování v souladu se zákonem vycházel jako z relevantních podkladů. Soud nepochybuje o tom, že příslušné authority, které jsou pod žalobkyní předloženými doklady podepsány, velmi dobře znají konkrétní hodinovou dotaci jednotlivých předmětů, jakož i to, co při jejím stanovení má být zohledněno. Pokud by to měl být i čas určený k vypracování domácích úkolů, jak tvrdí žalobkyně, jistě by to při vydání příslušných potvrzení zohlednily.
21. Soud nepřehlédl, že žalobkyně své tvrzení o nutnosti zohlednění času určeného k vypracování domácích úkolů uplatnila poprvé až v žalobě. Toto tvrzení nebylo dokonce ani součástí její odvolací argumentace. Žalobkyně rovněž správnímu orgánu I. stupně nepředložila důkaz v podobě příslušné webové stránky Ministerstva zdravotnictví Ukrajiny, jehož se nyní dovolává v žalobě, ač jí v tom jistě nic nebránilo. Její snahu prokázat tímto nově označeným důkazem své nové tvrzení až v řízení před soudem vnímá soud jako pokus o obejití koncentrační zásady zakotvené v § 82 odst. 4 správního řádu, který nelze akceptovat. Soud má zároveň za to, že Ministerstvo zdravotnictví Ukrajiny jistě není tím, komu přísluší závazně stanovit hodinovou dotaci jednotlivých předmětů studovaných na ukrajinských gymnáziích. Jak nadto žalobkyně sama v žalobě uvádí, obsahem příslušné webové stránky je pouhé doporučení Ministerstva zdravotnictví Ukrajiny. Ze všech těchto důvodů soud shledal provedení tohoto žalobkyní navrženého důkazu nepotřebným pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí a nepřikročil k němu.

22. Žalobkyně v žalobě a stejně tak i v replice operuje s pojmy „*předměty, které spadají do oboru žalobkyně*“, popř. „*předměty, kterými se ve svém oboru zabývá*“, aniž by blíže vymezovala, o jaké předměty se jedná a co je vlastně jejím oborem. Lze se tak pouze domnívat, že se jedná o předměty Matematika, Anglický jazyk a Biologie, které zmínila v odvolání, v němž požádala o to, aby jí nostrifikační zkoušku bylo nařízeno vykonat právě z těchto předmětů. Žalobkyně by si však měla uvědomit, že ona není tím, kdo by měl určovat, resp. si vybírat, z jakých předmětů jí má být nostrifikační zkouška správním orgánem nařízena. Jak již soud uvedl shora, správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem, jestliže žalobkyni nařídil vykonání nostrifikační zkoušky z těch předmětů, u nichž zjistil největší rozdíl v hodinových dotacích v neprospěch středoškolského studia absolvovaného žalobkyní. Lze totiž důvodně předpokládat, že právě znalosti žalobkyně z těchto předmětů by mohly být nižší ve srovnání se znalostmi absolventů tuzemského oboru vzdělání 79-41-K/41 Gymnázium. Proto je nezbytné prostřednictvím nostrifikační zkoušky ověřit, zda znalosti žalobkyně z těchto předmětů odpovídají cílům a obsahu vzdělávání podle RVPG. Přesvědčení žalobkyně, že jí mělo být nařízeno vykonání nostrifikační zkoušky pouze z jí označených předmětů, které „spadají do jejího oboru“, je tak zcela liché, protože takový požadavek odporuje účelu a smyslu zákonné úpravy. Z týchž důvodů neobstojí ani tvrzení žalobkyně, že postup správního orgánu v dané věci byl diskriminační a došlo jím k porušení základního práva žalobkyně na vzdělání a na přístup k odbornému a dalšímu vzdělání ve smyslu článku 14 Listiny základních práv a svobod. Žalobkyně ostatně ani neuvedla, ve srovnání s jakým jiným žadatelem ve srovnatelné situaci se cítí být diskriminována. K porušení základního práva žalobkyně na přístup k dalšímu vzdělání dojít nemohlo, jelikož toto právo žalobkyni náleží pouze v mezích zákona (čl. 33 ve spojení s čl. 41 Listiny základních práv a svobod), a ten postupem správních orgánů obou stupňů v projednávané věci porušen nebyl.
23. Námitku, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro nařízení nostrifikační zkoušky z uvedených předmětů, protože nebyla splněna zákonem stanovená podmínka spočívající v současném zjištění odlišností jak v rozsahu, tak v obsahu zahraničního vzdělání, uplatnila žalobkyně poprvé až v replice, a tedy opožděně. Soudní řízení ve správním soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace, jež nachází svůj odraz v § 71 odst. 2 třetí větě s.r.s., podle níž „*rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může (žalobkyně) jen ve lhůtě pro podání žaloby*.“ Soud se tak při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí může věcně zabývat pouze těmi žalobními body (námitkami), které byly uplatněny v zákonem stanovené lhůtě pro rozšíření žalobních bodů. Projednání opožděně uplatněných námitek by znamenalo nepřipustné porušení principu koncentrace řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.12.2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69).
24. Závěrem soud uvádí, že polemika žalobkyně o významu nostrifikace pro žadatele jde nad rámec nosných důvodů napadeného rozhodnutí, které jsou založeny na závěru o splnění podmínek pro nařízení nostrifikační zkoušky zakotvených v § 108 školského zákona. Ačkoliv lze souhlasit s tím, že „užitečnost“ rozhodnutí o nostrifikaci středoškolského vzdělání pro žadatele spočívá v možnosti doložit takto splnění podmínky pro přijetí k vysokoškolskému studiu, nejedná se zdaleka o benefit jediný. Jak žalovaný přílehavě konstatoval v duplice, pozitivní rozhodnutí o nostrifikaci by žalobkyni umožnilo rovněž přístup k některým regulovaným povoláním, k jejichž výkonu je v České republice nezbytné získat střední vzdělání s maturitní zkouškou. Podstatné je ovšem to, že smyslem a

účelem nostrifikační zkoušky není ověření znalostí pouze z těch předmětů, které spadají do oboru (či oborů), o který (které) se žadatel o nostrifikaci zajímá, resp. které zamýšlí studovat na vysoké škole, jak žalobkyně implikuje. Ostatně, jak správně argumentoval žalovaný, pozitivní rozhodnutí o nostrifikaci by žalobkyni umožnilo přístup k přijímacímu řízení na jakoukoliv vysokou školu a nikoliv pouze na ty, které se týkají „jejího oboru“.

25. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. prvním výrokem rozsudku zamítl. Ve věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť obě strany s tímto postupem souhlasily (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
26. Protože žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 30. května 2024

Mgr. Martin Kríž v. r.
předseda senátu